

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu kan jeg forstå på den forrige taler, at penge-
ne ikke er gået til landbrugsstøtte eller fængsels-
pladser eller terrørsikring af ambassader.
Spørgsmålet er: Er de monstro gået til finansie-
ring af Kirkeministeriet? Jeg kan se, at det skal
bruge 4 mio. kr., og er det det, lønmodtagernes
penge går til?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil egentlig overlade til hr. Ole Sohn selv at
bestemme, hvad de 100 mio. kr. skal gå til.

Det er jo sådan, at der er nogle indtægter og
nogle udgifter, der har med statens økonomi i
det kommende år at gøre, og så kan man jo altid
vælge at sige, hvad hver enkelt del af det samle-
de indtægtsgrundlag skal finansiere. Hvis hr.
Ole Sohn synes, det er sjovt at forestille sig, at de
100 mio. kr. lige præcis er blevet anvendt til Kir-
keministeriet, synes jeg da, at hr. Ole Sohn skal
forestille sig det, men de indgår i den samlede
pulje, der finansierer statens udgifter. Sådan er
det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg spørger for at finde frem til, hvor i finanslo-
ven der ligger nogle midler, som helt konkret er
målrettet lønmodtagerne. Vi har haft en lang de-
bat om beskæftigelse, og så kunne det jo være til
beskæftigelsesinitiativer, men jeg kan se, at det
er der ikke noget af. Der er oven i købet penge
tilbage fra den aktive arbejdsmarkedspolitik, og
de render tilbage i statskassen og er med til at fi-
nansiere finansloven.

Spørgsmålet er: Kunne man ikke i Det Kon-
servative Folkeparti se en idé i, at vi sagde: Vi la-
ver en aftale med Arbejdsmarkedets Feriefond,
der er 100 mio. kr. i den, og skal vi ikke bruge
dem til at bygge nogle ferieboliger, så lønmodta-
gerne kan få bedre feriemuligheder, og så flere
børn kan komme ud og røre sig? Der er jo man-
ge fattige familier i brokvartererne, som ikke har
mulighed for at komme ud. På den måde kunne
vi skabe noget aktivitet og noget beskæftigelse,
og lønmodtagerne kunne i hvert fald sige: O.k.,
man kan ikke finde dem, der har feriepenge til
gode, men de går til et godt formål, og der ska-
bes job til nogle af de ledige.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

For at sige det som det er, er det altså noget pjat
at diskutere, hvad de 100 mio. kr. bliver brugt til.
Man kunne med lige så stor mening eller man-
gel på mening diskutere, hvorvidt det sidste
procentpoint af momsen går til at finansiere den
ene eller den anden del af statens udgifter. Det
er fuldstændig uden mening, for der er ikke ud-
giftsadresse på nogen af de indtægter, staten får.

I øvrigt kan Arbejdsmarkedets Feriefond jo
fortsat bruge de midler, de har, til det formål, hr.
Ole Sohn nævner, altså til at udvikle feriefacilite-
ter. Der er penge nok i kassen til, at de kan gøre
det, og forslaget her forhindrer dem jo ikke i at
gøre det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, vi anfægter, er sådan set ikke inspirationen,
for hvis man havde fulgt inspirationen, havde
man også fået nedfældet nogle konkrete forslag,
så vi var i stand til at tage dialogen.

Det, der er det store spørgsmål her, er sådan
set, at pengene jo lige så godt kan være gået til
guldkalvene eller til en lettelse af landmændene
ejendomsskatter, og derfor kan man blive
ved med at trække tingene frem. Men det, vi an-
fægter, er sådan set regeringens, regeringsparti-
ernes og Dansk Folkepartis måde at håndtere sa-
gen på. Man vil undgå en dialog om, hvad disse
penge kan bruges fornuftigt til, ved at undlade
at gøre opmærksom på det, og det er et demo-
kratisk underskud og en magtdemonstration ud
over alle grænser.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er efter min mening det rene nonsens, hr.
Ole Vagn Christensen siger.

Demokratisk underskud og magtdemonstra-
tion – det er simpelt hen noget vrøvl! Vi gør det,
som socialdemokratiske regeringer sammen
med det flertal, de kunne få i Folketinget, gjorde
i årevis: Vi tager forrentningen af Feriefonden,
og den indgår i budgettet.

KL 21.05

Lad os tage år 2000, hvor den socialdemokra-
tiske regering valgte at lade nogle de forrentede
midler fra Feriefonden indgå på indtægtssiden
af finansloven. Der blev ikke anvist nogen som
helst særlige grunde eller hensigter med at an-
vende de midler, der var bare en almindelige
henvisning til de mange gode ting, man havde